

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

3. In revisione sui & examine, quo statum suum interiorem atque in
virtutibus agnoscat profectum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Te te omnis boni, quod feci unquam, unicum agnosco Authorem, tibi que ex nunc, quidquid unquam boni facere potero, confecro & addico, utpote originaliter de gratia tua, de divinis tuis luminibus ac sanctis permanens inspirat onibus.

Recedite, recedite à me in perpetuum maledicti affectus præsumptionis, vosque omnes occultæ complacentiæ & vanitates; nolo enim, nolo amplius fur esse ac latro donorum Dei mei; sicuti verò non sum, neque vivo, aut quidquam ago, nisi per indefinentem à gratia & directione ipsius dependentiam, similiter volo, ut omnis in ipsum solum inde redundet gloria, mihi verò nil nisi verecundia, & de meis remaneat peccatis confusio.

3. *In revisione sui ipsius & examine, quo statum suum interiorem atq; in virtutibus agnoscat progressum.*

Ubi quis consideraverit, quantum sit in contectandis bonis inspirationibus, ac Spiritus sancti illustrationibus infidelis, quàm negligens in tentationibus Inimici reprimendis, quàm remissus in superandis quibusvis difficultatibus, contrarietatibusve atque alios non paucos defectus suos recognoverit, coram Deo quali quandam generalis, ut vocant, confessionis speciem depromet convestitam

1. Pudore ac verecundia.
2. Contritione atque humilitate.
3. Sincero in praxi bonorum operum sanctisque exercitiis se obfirmandi desiderio.

4. Pe-

4. Petitione veniæ præteritorum, gratiæq; futurorum peccatorum atq; imperfectionum declinandarum. Id quod fieri poterit hac ratione.

Quonam usque deveni, mi Deus? Eheu! *Formula* heu me infelicem! quotidie retrocedo; pro eo *generalis* quod progredi me oporteret. *sui ipsius*

Imperfectiones imperfectionibus, defectus defectibus, infidelitates accumulo infidelitatibus, & quo diutius vivo, eò amplius in deteriora prolabor. *accusatione.*

Conscientia mea me reprehendit, nimiumque mihi clarè demonstrat, omnia opera mea defectibus plena esse. Quòd si enim virtutis alicujus actum exerceo, mox propria sese ingerit complacentia, ac naturalis, quam inde percipio, oblectatio parum illud, quod actui hujusmodi inesse posset, boni absumit. Quòd si opus sit aliquantò difficilius, non nisi invitus ipsum aggredior, ac medià dumtaxat ex parte ac perfunctoriè perficio. Si diuturnius est, corruptæ naturæ meæ inconstantia illud citò aberrumpere suadet, atque idcirco sæpius ipsum desero, cum vix inchoaverim: tametsi tua mihi nunquam defuerit gratia, mihi metipsi tamen non rarò quas nescio imbecillitates, imò absolutas impossibilitates confingo; ubi modicâ dumtaxat opus foret resolutione. Nullum denique opus bonum efficio, quin in multis ipsum deficiat circumstantiis. Prò! quid erit de me, ad tuum ubi provocabor iudicium?

Ubi, ubi quæso est exacta Regularum in earum observantia? Eheu! quam negligens sum in mortificandis meis sensibus? quot passio-

nibus

nibus meis inservio? quâ quælo in re proprium sensum meum ac voluntatem mortifico? Ubi est spiritus orationis & recollectionis, quo polere deberem? Ubi fervor, quo tibi me servire oporteret? Ubi alacritas & in actibus meis fidelitas? Ubi constantia in arduis? Spiritus charitatis & unionis erga fratres meos? Ubi zelus Regulæ, constitutionum, ceremoniarum, aliorumque sanctorum exercitiorum? Ubi denique tuarum imitatio virtutum, quas in memetipso, in actionibus ac in tota conversatione mea exhibere deberem ac repræsentare?

Ad singula puncta ista rubore suffundor ac pudore, mi Domine: quidque tibi respondere debeam, aut quid facere aliud, prorsus ignoro, nisi ut tuam inclamem misericordiam. Misere ergo mei, miserere mei, pietissime atque amantissime Redemptor. Gratiâ, quælo, tuam mihi multiplica, & per infinitam misericordiam tuam concede, ut indefessè perfectionis viam queam decurrere. Da mihi Deus meus, ut tales vel tales possim emendare defectus, quibus continuò succumbo. Benedic obsecro & confirma desideria ista sancta, quæ modò mihi inspirasti, ut impostèrum ad meipsum attentior, mortificationis studiosior, humiliationis patientior, in conversatione mea modestior, atque in omnibus actionibus meis esse contendam ac possim religiosior. Illa omnia concede ut tui gratia & amore semper aggrediar, fortiter prosequar, indefessè promoveam, atq; ad gloriam tuam omnemque, quam à misera creatura tua expectare ac desiderare potes, satisfactionem, perficiam.